

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 481/2015
05.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Д.Ђ.1 из села Д.В., кога заступа пуномоћник М.Н., адвокат из В., против тужених Д.Ђ.2, С.Ђ.1 и Б.П., сви из села Д.В., које заступа пуномоћник С.С., адвокат из В. и тужених С.Ђ.2, М.Ђ., Б.Ђ. и Н.Ђ., сви из села Д.В., које заступа пуномоћник Ж.С., адвокат из В., ради престанка права службености и конституисања права службености, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1144/2014 од 27.08.2014. године, у седници већа одржаној 05.11.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ ревизија тужиоца.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж 1144/2014 од 27.08.2014. године, тако што се жалба тужених одбија и потврђује пресуда Основног суда у Врању П 4165/12 од 04.02.2014. године, у ставу 1. и 2. изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 4165/12 од 04.02.2014. године, у ставу првом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је туженима престало право стварне службености пешачког и прелаза ручним колицима преко кат. парцеле власништво тужиоца на МЗ, по култури пашњак 2. класе, на к.п. бр. ... ЛН ... КО Д.В., у ширини од 0,80 м, укупне површине 70 м² у мерама и границама датим у наведеном ставу, као посласних добра у корист кат.парц. власништва тужених и то С.Ђ.2, С.Ђ.1, Б.П., Д.Ђ.2, М.Ђ., Б.Ђ. и Н.Ђ. на ближе означеним кат.парцелама, као повласних добара, што су тужени дужни признати. У ставу другом изреке, конституисано је право сталне стварне

службености пешачког пролаза и пролаза ручним колицима преко к.п. ... власништво тужиоца ЛН ... КО Д.В., као послужног добра преко новоформираног приступног пута, ближе описана и у мерама и границама наведеним у ставу другом изреке. У ставу трећем изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1144/14 од 27.08.2014. године, у ставу I изреке, преиначена је наведена пресуда у ставу првом и другом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди према туженима да је престало право сталне, стварне службености пешачког пролаза и пролаза ручним колицима преко катастарске парцеле власништво тужиоца на МЗВ С., у мерама и границама, ближе описаним у овом ставу изреке, као послужног добра, кат.парцела власништво тужених, као повласних добара, што су тужени дужни признати. Одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се конституише право сталне, стварне службености пешачког пролаза и пролаза ручним колицима преко кат.парцеле власништво тужиоца к.п. бр. ..., уписане у ЛН ... за КО Д.В., као послужног добра новоформираног приступног пута на коме се налази пешачка стаза ширине 0.80 м, која се простире у мерама и границама, ближе описаним у овом ставу изреке, а све до пролаза до парцела тужених као повласних добара, што су тужени дужни признати. У ставу II изреке, првостепена пресуда је укинута у ставу трећем изреке, којим је одлучено о трошковима поступка и у том делу предмет враћен истом суду на одлучивање.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију, побијајући је због битних повреда одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права. Ревизија је изјављена на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 404. ЗПП.

Одговор на ревизију поднели су тужени и предложили да се ревизија тужиоца одбаци као недозвољена или одбије као неоснована.

Одлучујући о ревизији тужиоца на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), у вези са чланом 23. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија дозвољена на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП и основана.

Према утврђеном чињеничном стању у конкретном случају постоји право сталне стварне службености пешачког пролаза и пролаза ручним колицима преко кат.парц. која је власништво тужиоца кат.парц. бр. ... уписане у лист непокретности ... за КО Д.В., као послужног добра у корист парцела тужених као повласних добара. Тужилац је куповином нове парцеле фактички спојио ову купљену парцелу са својом парцелом коју је имао од раније, тако да је постао власник к.п. бр. ... јединствене парцеле, како је то приказано на копији плана која је урађена од стране СКН у В.. Сада тужени пролазе средином наведене кат.парцеле која је у власништву тужиоца, а овако право службености сталног пешачког пролаза знатно отежава тужиоцу економско искоришћавање земљишта

око постојећег пролаза, физичко обезбеђење пролаза, као и функционално коришћење, с обзиром да се исти бави пољопривредом.

На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је утврдио према туженима да је престало право стварне службености пешачког пролаза и пролаза ручним колицима преко кат.парцеле власништво тужиоца на месту зв. "село" по култури пашњак 2. класе, к.п. бр. ... уписане у лист непокретности ... за КО Д.В. у ширини од 0,80 м, укупне површине 70 м², у мерама и границама, ближе означеним у изреци пресуде, као послужног добра у корист катастарских парцела власништво тужених, ближе означених у овом ставу изреке, као повласних добара. Конституисано је право сталне стварне службености пешачког пролаза и пролаза ручним колицима преко кат.парцеле власништво тужиоца, кат.парцеле бр. ... уписане у лист непокретности ... за КО Д.В., као послужног добра, преко новоформираног приступног пута на коме се налази пешачка стаза ширине 0,80 м, а која се простире од главног асфалтног пута Д.-Г.В., тј. Улице ... кат.парцеле ... у правцу североистока, а на северозападном делу кат.парцеле бр. ... све до постојеће спорне пешачке стазе, а у мерама и границама ближе описаним у изреци, а све до пролаза до парцела тужених, ближе означених у изреци, као повласних добара.

Овакву одлуку првостепени суд је образложио тиме да сада, после спајања купљене парцеле са постојећом парцелом тужиоца, тужени пролазе средином парцеле, тако да овакво право службености сталног пешачког пролаза знатно отежава тужиоцу економско искоришћавање земљишта око постојећег пролаза, физичко обезбеђење простора, као и функционално коришћење, с обзиром да се тужилац бави пољопривредом.

Другостепени суд је преиначио наведену пресуду и тужбени захтев одбио, а са образложењем да тужилац није обухватио тужбом све власнике повласних добара, јер су исти јединствени супарничари, па је њихова процесна заједница морала бити потпуна.

Овакав став другостепеног суда је погрешан, будући да су тужени јединствени супарничари у смислу члана 205. ЗПП, али не и нужни супарничари у смислу одредбе члана 211. ЗПП.

Правилном применом одредби члана 50. и 58. став 2. Закона о основама својинско-правних односа, првостепени суд је одлучио као у изреци, односно утврдио да је престало право сталне стварне службености пешачког пролаза и пролаза ручним колицима, преко кат.парцеле тужиоца, на начин како је то било установљено и конституисао право сталне стварне службености пешачког пролаза и пролаза ручним колицима, преко кат.парцеле тужиоца, на начин како је то утврђено налазом вештака геодете, а за свој правни став првостепени суд је дао ваљане разлоге, које прихвата и овај суд.

Стога је ревизија тужиоца усвојена, побијана пресуда преиначена и потврђена првостепена пресуда.

Са изложеног, а на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**